Quod quibusdam poenitentib; pristina reddan cap. xviii 85
tur coniugia. Antiqui & scissimi est patris
sententia pape leonis. Istis qui in aetate adolens
centie positus dum mortis formidat causam. p uenerit
ad poenitentie remedium si coniugatus est & forte fuerit
incontinens. Ne postea adulterii incurrat lapsum. re
deat ad pristinum coniugium quousq; possit adipisci
temporis maturitate continentie statum. Quod nos sicut
decuris ita desemimus censemus. Non quidem hoc genera
liter & legitime p ceptum. sed constat a nobis p humana
fragilitate indultum. ea dumtaxat ratione. ut si is poeni
tentie non est legib; deditus antea ab hac uita discesserit
quam ex consensu ad continentiam eorum unde fuerit
regressus. superstites non liceat denuo ad uxoris transire
amplexus. Si autem illius uite extiterit superstes qui non accepit
benedictionem poenitentis. Nubat si se continere non potest. & alte
rius consorcio fruatur uxoris. Quod de utroq; excessu pari mo
do a nobis manifestum est decreuisse. Ita nunc licet ut in his
omnibus sacerdotis ordinatio expectetur. Ut iuxta quod
statem aptam p spexerit continentiam absolutionis &
districtionis tribuat legem. De periurio. cap. xviiii.
Periurium in lege diuina omnino prohibetur. Dicente legis datore

Heiligenkreuz 217, fol. 85r

unus est xp̄s. In eo nā que quo filius est hominis.
minor est patre; Quieci am exquo homo est
p delictis nr̄is passionem sustinuit. mortique
adiucatus & cruci. ueram carnis mortem acce
pit; Tertia quoque die uirtute ppria sus
citatus. de sepulchro surrexit; Hoc ergo ex
emplo capitis nr̄i. In hac car ne quanunc uiui
& mouemur. resurrecturos nos credimus. Idē
autē dominus & saluator noster. pacto resur
rectionis suę triumpho. paternam sedem re
petit. a qua p diuinitatem numquā discessit;
Inde in fine sc̄torum uenturus. iudicabit ui
uos ac mortuos. redderque singulis put
quisque gessit. siue bonum siue malum;
Ecclesiam catholicam. pretioso sanguine redemp
tam. cum eo credimus in ppetuum regnatu
ram; Credimus & confitemur unum babtisma
ma. inremissionem omnium peccatorum;
Hanc ergo fidem p missionis nr̄ę inuio
latam nos continere. & ab ea numquam
deuiare permittimus.
Hanc quis qui saluus ēē cupit.
sine ulla ambiguitate retinere studeat.

111

Heiligenkreuz 217, fol. 111r

111 r